

PROP DE VOSALTRES

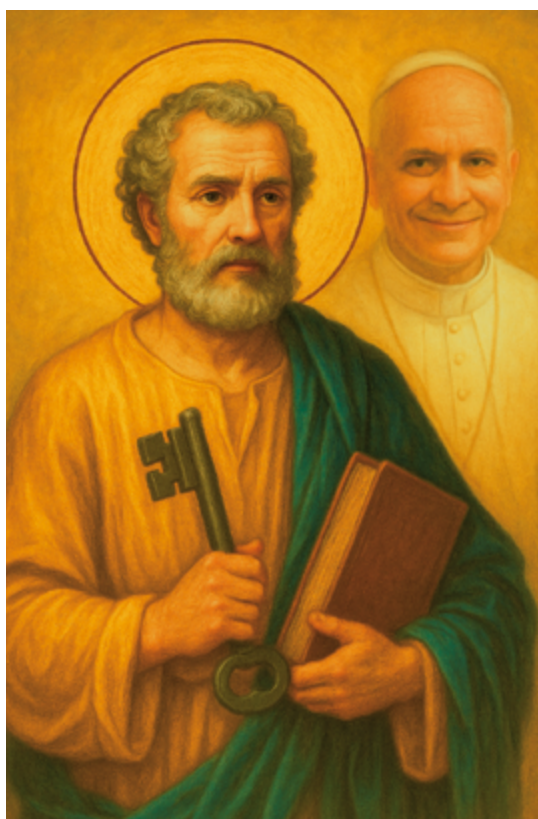
Sant Pere, roca de la fe i pastor universal

Estimats diocesans:

El dia 29 de juny, que aquest any cau en diumenge, els catòlics celebrem amb gran alegria la solemnitat dels Apòstols Pere i Pau, dos pilars fonamentals de l'Església. Aquesta festa, centrada especialment en la figura de sant Pere, primer apòstol i primer Sant Pare, ens convida a contemplar amb ulls de fe el misteri de l'Església universal, nascuda de la creu de Crist i instituïda en la festa de Pentecosta, edificada sobre la roca ferma de la seva confessió davant les preguntes un xic sorprenents del mateix Jesús. Davant les seves respostes encertades i la seva sinceritat, Jesús escolta l'afirmació que és, alhora, un acte de fe i un programa de vida per a tot apòstol i seguidor seu: «Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu» (Mt 16,16).

Pere, humil pescador de Galilea, fou escollit per Jesús per rebre les claus del Regne. Tot i les seves febleses —com la triple negació durant la nit de la passió—, va ser confirmat en la fe i enviat a pasturar el ramat del Senyor. La seva missió no fou una dignitat humana, sinó un servei arrelat en l'amor: «Simó, fill de Joan, m'estimes?» (Jn 21,17). Aquest amor el va conduir a una entrega total, fins al martiri a Roma, on avui s'aixeca la Basílica Vaticana com a signe visible de la continuïtat apostòlica.

Cada any, en aquesta solemnitat, l'Església commemora el que s'anomena el Dia del Papa, recordant que el ministeri de Pere continua viu en el successor que l'Esperit Sant, mitjançant l'elecció dels cardenals, concedeix a l'Església. Enguany, els catòlics ho hem viscut amb una emoció especial per l'elecció recent del papa Lleó XIV, qui ha rebut

la feixuga però preciosa herència de guiar el Poble de Déu amb saviesa, humilitat i valentia evangèlica. Aquest mateix esdeveniment ha estat seguit per milions de persones com un gran espectacle, però alhora s'ha viscut amb profunda fe i alegria, acceptant el disseny del Salvador.

Des de la diòcesi de Lleida, unida al cor de l'Església universal, elevem la nostra pregària pel nou Pontífex. Demanem que sigui, com Pere, roca per

sostenir-nos en la fe; i, com Pau, infatigable anunciador de l'Evangelí. Que l'Esperit Sant el guïi en temps de grans desafiaments, quan l'Església necessita pastors que no defalleixin, que escoltin, que estimin i que obrin camins de comunió.

La figura de sant Pere ens recorda que l'Església sobrepasa les fronteres administratives o polítiques: és una comunitat estesa pels cinc continents, però un sol Cos, una sola fe, un sol baptisme, units entorn de Crist i del Papa, signe visible d'aquesta unitat. El nostre amor per l'Església s'expressa en la comunió amb el seu pastor universal, però també en la pregària, en la col·laboració i en la disponibilitat per servir allí on el Senyor ens ho demani.

Desitjo que aquesta festa ens ajudi a redescobrir la nostra pertinença a una Església que no és fruit de cap projecte humà, sinó obra de l'Esperit. Una Església que avança enmig de la història, sovint entre dificultats i incomprensions, però amb la confiança que el Senyor no l'abandona: «Tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església, i les portes de l'infern no la podran vèncer» (Mt 16,18).

Tant de bo sapiguem viure aquesta jornada amb una mirada àmplia i universal. Fem arribar al papa Lleó XIV el nostre afecte i la nostra sincera col·laboració. Preguem per ell, perquè Déu li concedeixi la força per confirmar-nos en la fe. I que, amb l'exemple de sant Pau, sapiguem també nosaltres renovar cada dia la nostra adhesió a Crist i a la seva Església, anunciant a tothom, sense por i amb convicció, allò que representen en favor de tota la humanitat.

† **Salvador Giménez Valls**

Bisbe - Administrador Apostòlic de Lleida

NOTÍCIES

Mes de confirmacions a la diòcesi

Els mesos de maig i juny són època de celebració de comunions i confirmacions, i moltes parròquies de la diòcesi n'han celebrat aquestes darreres setmanes.

Per una banda, el dissabte dia 7 es van confirmar 44 joves a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, mentre que la parròquia de Sant Llorenç va acollir, el divendres 6 de juny, la celebració d'un Baptisme, una Primera Comunió i onze confirmacions (dues de les quals corresponien a la par-

ròquia de Bell-lloc). Una de les persones que va prendre part en la celebració va ser un adult que, després d'haver-se convertit al cristianisme i haver rebut la preparació corresponent, va rebre els tres sagraments de la iniciació cristiana en la mateixa celebració. Una desena de joves també van rebre la Confirmació a Soses, i cinc més, a la parròquia de la Mare de Déu del Carme. A Almacelles, Vilanova de Segrià i Puigverd també s'han celebrat confirmacions.

CERCA DE VOSOTROS

San Pedro, roca de la fe y pastor universal

Queridos diocesanos:

El día 29 de junio, que este año coincide en domingo, los católicos celebramos con gran alegría la solemnidad de los Apóstoles Pedro y Pablo, dos pilares fundamentales de la Iglesia. Esta fiesta, centrada especialmente en la figura de san Pedro, primer apóstol y primer Santo Padre, nos invita a contemplar con ojos de fe el misterio de la Iglesia universal, nacida de la cruz de Cristo e instituida en la fiesta de Pentecostés. Está edificada sobre la roca firme de su confesión ante las preguntas un tanto sorprendentes del mismo Jesús, quien oyendo sus acertadas respuestas y comprendiendo su sinceridad, escucha la afirmación que es al mismo tiempo una acto de fe y un programa de vida para todo apóstol y seguidor suyo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo» (Mt 16,16).

Pedro, humilde pescador de Galilea, fue elegido por Jesús para recibir las llaves del Reino. A pesar de sus debilidades —como su triple negación en la noche de la pasión—, fue confirmado en la fe y enviado a pastorear el rebaño del Señor. Su misión no fue una dignidad humana, sino un servicio enraizado en el amor: «Simón, hijo de Juan, ¿me amas?» (Jn 21,17). Ese amor lo condujo a la entrega total, hasta el martirio en Roma, donde hoy se levanta la Basílica Vaticana como signo visible de la continuidad apostólica.

Anualmente, en esta solemnidad, la Iglesia conmemora el llamado Día del Papa, recordando que el ministerio de Pedro sigue vivo en el sucesor que el Espíritu Santo, por medio de la elección de los cardenales, concede a la Iglesia. Este año los católicos lo hemos vivido con especial emoción por la reciente elección del papa León XIV, quien ha recibido la pesada pero preciosa herencia de guiar al Pueblo de Dios con sabiduría, humildad y valentía evangélica. Ha sido seguido este mismo acontecimiento por millones de personas como un gran espectáculo pero al mismo tiempo se ha vivido con una profunda fe y alegría, aceptando el designio del Salvador.

Desde la diócesis de Lleida, unida al corazón de la Iglesia universal, elevamos nuestra oración por el nuevo Pontífice. Pedimos que sea, como Pedro, roca para sostenernos en la fe; y, como Pablo, incansable anunciador del Evangelio. Que el Espíritu Santo lo guíe en tiempos de grandes desafíos, cuando la Iglesia necesita pastores que no desfallezcan, que escuchen, que amen y que abran caminos de comunión.

La figura de san Pedro nos recuerda que la Iglesia sobrepasa las fronteras administrativas o políticas, es una comunidad extendida por los cinco continentes, pero un solo Cuerpo, una sola fe, un solo bautismo, unidos en torno a Cristo y en torno al Papa, signo visible de esta unidad. Nuestro amor por la Iglesia se expresa en la comunión con su pastor universal, pero también en la oración, en la colaboración y en la disponibilidad para servir allí donde el Señor nos lo pida.

Deseo que esta fiesta nos ayude a redescubrir nuestra pertenencia a una Iglesia que no es fruto de ningún proyecto humano, sino obra del Espíritu. Una Iglesia que avanza en medio de la historia, a menudo entre dificultades e incomprensiones, pero con la confianza de que el Señor no la abandona: «Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y las puertas del infierno no la vencerán» (Mt 16,18).

Ojalá sepamos vivir esta jornada con una mirada amplia y universal. Hagamos llegar al papa León XIV nuestro afecto y nuestra sincera colaboración. Oremos por él, para que Dios le conceda la fuerza para confirmarnos en la fe. Y que, con el ejemplo de san Pablo, sepamos también nosotros renovar cada día nuestra adhesión a Cristo y a su Iglesia anunciando a todos sin miedo y con convicción lo que representan en favor de toda la humanidad.

† Salvador Giménez Valls
Obispo - Administrador Apostólico de Lleida

Torna la revista *Taüll* amb articles sobre Lleida

La renovada revista *Taüll*, que dona a conèixer el patrimoni cultural de les diòcesis amb seu a Catalunya, ha reactivat la seva publicació en paper i en format digital amb un número on, entre altres articles, es pot trobar un reportatge sobre el nou orgue de la Catedral de Lleida i un altre sobre els articles escrits per Ximo Company des d'una visió artística i que es publica periòdicament al web del Bisbat de Lleida.

La represa d'aquesta revista, que es va deixar de publicar el 2021, ha estat una iniciativa del Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat de Catalunya (SICPAS). Precisament,

el bisbe Salvador Giménez en va ser president durant tres anys i l'edició també publica un article de comiat del fins ara bisbe de Lleida. *Taüll* s'editarà semestralment en paper i en versió digital i totes les publicacions es poden trobar al web de Catalunya Sacra.

En aquesta nova etapa, la revista està dirigida per Andreu Muñoz, delegat diocesà per a la Cultura de Tarragona i membre del SICPAS.

El dilluns 9 de juny, el Seminari Casa de Cultura de Tarragona va acollir l'acte de presentació del primer número en un acte presidit per fra Octavi Vilà, bisbe de Girona i actual president del SICPAS.

Alpicat i Montserrat reconeixen el bisbe Salvador

Els consells parroquials d'Alpicat i de la Mare de Déu de Montserrat van voler expressar, el passat 6 de juny, el seu reconeixement i agraïment al bisbe Salvador, que es troba en les darreres setmanes del seu ministeri pastoral a l'espera de l'ordenació del bisbe electe, Mons. Daniel Palau. Els consells, que es van reunir per passar compte de diferents temes que afecten la comunitat, van voler obsequiar el bisbe-administrador apostòlic amb diferents presents.

Precisament, el Consell Parroquial de Montserrat ha decidit eliminar les barreres arquitectòniques que encara hi ha a l'església, així com habilitar una zona reservada per a persones amb mobilitat reduïda (PMR)

on poder ubicar aquelles persones que assisteixen a les diferents celebracions i que tenen dificultats de moviment.

Vetlla per Pentecosta al Carme

La parròquia de la Mare de Déu del Carme va celebrar, el dissabte 7 de juny, la vetlla de pregària de Pentecosta i la celebració del Dia del Laicat, organitzat per la Delegació d'Apostolat Seglar de la Diòcesi de Lleida i la mateixa parròquia, amb l'assistència del bisbe Salvador. Es va fer una estona de pregària i, després, Montserrat Esquerra va parlar sobre la presència pública del laic, fent referència a l'eslògan de la jornada «Testimonis d'Esperança en el món». Esquerra va descriure la societat en què vivim com una societat «líquida», on manquen fonaments i va explicar com hem passat de viure com a *raiers* a viure en la nostra societat actual com a mariners. La jornada va acabar amb la celebració de l'Eucaristia.

Puja el sensellarisme a Lleida

Arrrels Sant Ignasi ha fet pública la seva Memòria 2024, en què recull les dades, accions i reflexions d'un any especialment intens. L'entitat ha acompanyat 1.357 persones en situació de sense llar, 230 de les quals dormien al ras, un increment notable respecte a les 160 de 2023. Aquesta dada confirma la tendència creixent de l'exclusió social a Lleida i posa de manifest la necessitat d'accions coordinades per fer-hi front.

Una de les novetats destacades ha estat la reactivació del projecte de Treball de carrer, que ha permès acostar-se a 22 persones

que viuen al carrer, establir-hi vincles de confiança i iniciar un procés d'escolta i acompanyament des de la proximitat.

Alhora, Arrrels ha enfortit la seva xarxa de col·laboració amb el teixit empresarial i ciutadà de Lleida. Amb motiu del seu 30è aniversari, 22 empreses han començat a col·laborar amb l'entitat, fet

que ha suposat un impuls a les donacions i a les aliances per promoure la transformació social.

Durant el 2024 també s'han organitzat diverses activitats commemoratives, com l'acte central celebrat el 7 de març a l'Auditori Municipal, amb una taula rodona sobre el sensellarisme.

Reunió de delegats de Pastoral de la Salut a Lleida

Els delegats i membres del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) es van reunir, el 5 de juny a la seu del Bisbat de Lleida, per posar en comú diversos temes que afecten aquesta pastoral, com l'atenció espiritual a malalts dels hospitals o a domicili. L'objectiu d'aquest organisme és coordinar, programar i promoure els objectius i les

activitats de l'acció pastoral de l'Església al servei dels malalts i les seves famílies i professionals. El delegat del Bisbat de Lleida és el Dr. Jacint Cabau.

Lleida també va acollir mig centenar de fidels de les parròquies de la Sagrada Família, de Santa

Maria de Montserrat i del barri de Viladordis de la ciutat de Manresa, que van visitar la ciutat el darrer cap de setmana de maig.

Una missionera a l'Episcopal

La missionera Valle Gausí va visitar, el passat 4 de juny, els alumnes del Col·legi Episcopal per explicar-los la seva experiència ajudant els més pobres en diferents llocs del món. La jove ha estat a Calcuta i a Libèria amb les Germanes Missioneres de la Caritat (la congregació religiosa establerta per la Mare Teresa de Calcuta) on ha entregat part de la seva vida a les persones amb més necessitats. Els nois i noies van tenir l'oportunitat de conèixer de primera mà el seu testimoni, així com interessar-se pel seu dia a dia i per les motivacions que l'han portat a emprendre el compromís de por-

tar i viure l'Evangeli en uns entorns socials i culturals tan complexos vistos des de la nostra perspectiva.

REFLEXIONS

Passar per la Porta Santa de Sant Pere del Vaticà (I)

Les persones que hem anat o aniran a celebrar el Jubileu a Roma hem viscut el pas per la Porta Santa com un dels moments més significatius del pelegrinatge. Segurament que l'acte solemne de l'obertura de la Porta Santa, donant inici a l'Any Sant, és un dels gestos més simbòlics de l'Any Jubilar i passar per la Porta Santa és el que vol realitzar tot pelegrí, sabent que viure el Jubileu no es redueix a aquest fet.

En el nostre pelegrinatge diocesà vam poder passar per la Porta Santa de totes les Basíliques Majors. Però quan s'inicià la celebració dels Anys Jubilars només hi havia una Porta Santa, que es trobava a Sant Joan del Laterà, la catedral del bisbe de Roma. Però l'afluència de tants pelegrins va comportar que s'obrissin altres Portes Santes en diferents basíliques. Com bé sabem, el papa Francesc, en la butlla *Spes non confundit* (L'esperança no pot defraudar) amb la qual convoca aquest Jubileu, determina quines seran declarades Portes Santes afegint-hi una d'extraordinària, que després hem sabut que ha estat concretada a la presó de Rebibbia perquè els interns puguin viure la gràcia del Jubileu.

Celebrant avui la solemnitat dels apòstols sant Pere i sant Pau voldria fixar-me en la Porta Santa de Sant Pere del Vaticà. Certament que en passar-hi durant el pelegrinatge diocesà, cantant el Credo i sense possibilitat d'aturar-s'hi en el llindar, no hi ha possibilitat de contemplar la bellesa artística de la Porta Santa. No obstant, el més important és expressar que volem seguir i deixar-nos guiar per Jesús recordant les seves paraules: «Jo soc la porta: els qui entren per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pastures» (Jn 10,9).

La Porta Santa és una de les cinc portes d'accés a la Basílica de Sant Pere situades en el seu atri meravellós. En les antigues basíliques l'atri no té només una raó de tipus funcional sinó també litúrgica, en el sentit que és l'espai que ens prepara per entrar en l'interior de l'església, lloc de pregària, de contemplació i de celebració.

La porta, diferenciant els espais, ens permet l'accés a l'interior de l'església, lloc de trobada amb Crist i amb la comunitat cristiana que es deixa guiar, acompanyar i enfortir pel mateix Crist amb la gràcia dels sacraments. Per la Porta Santa entrem a la Basílica de Sant Pere que custodia la seva tomba, ens unim a la fe de l'Església fonamentada en la fe dels Apòstols, encapçalats per sant Pere, el cap dels Apòstols, que testimonià la seva fe en el Senyor fins a la mort, fins al martiri.

Mn. Antoni Elvira

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,18-33 / Sl 102 / Mt 8,18-22]. Sants protomàrtirs de l'Església de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dimecres [Gn 21,5-8-20 / Sl 33 / Mt 8,28-34]. Sants Procés i Marti-

nià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan Francesc Regis i Francesc de Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Baldinucci, prevs. jesuïtes i mrs.

3. ■ Dijous [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Didim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliador, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès,

1827-1886), fundadora de les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Divendres [Gn 23,1-4.19; 24,1-8.62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Sant Antoni Ma-

ria Zaccaria (1502-1529), prev. fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12.17-20]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i màrtir de la castedat; sant Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

Sant Pere i sant Pau (C)

COMENTARI

«Acabada la cursa em mantinc fidel»

La festa de sant Pere i sant Pau ens permet celebrar conjuntament la figura dels dos grans apòstols de l'Església. La primera lectura i l'evangeli fan referència a Pere; la segona a Pau. A l'evangeli trobem Pere amb una confessió clara de Jesús: «Vós sou el Messies, el Fill de Déu viu». No és que sigui més llest que els altres sinó que ha rebut una revelació de Déu. Però ara Jesús el constitueix pedra fonamental de l'Església: *Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir*. Pere, doncs, és el fonament visible de l'Església de Jesucrist. I el Senyor li promet que el poder del mal no podrà res contra ella. A la primera lectura veiem Pere tancat a la presó. Però l'Església es preocupa per ell: *La comunitat pregava per ell sense parar*. I per això també el Senyor el deslliura de la presó: *Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes*. Ha de continuar fent de cap visible d'aquella Església naixent. La segona lectura ens presenta Pau ja al final de la seva vida: *Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port*. Però es pot sentir feliç en aquest moment: *Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel*. És l'ideal de tot cristià. Però això també és obra de Déu: *El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli*. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. Aquesta és la seva confiança també per al futur: *El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar*. Dues grans figures. Pere dedicat especialment a proclamar l'evangeli entre els jueus i Pau, el gran teòleg que primer també predica als jueus, però s'adreça sobretot als pagans. Per això ha dit: *Déu m'ha donat forces perquè poguessin escoltar l'evangeli tots els pagans*. Hem de confessar, amb les nostres obres, Crist com a Déu com Pere i portar l'evangeli a tothom, de manera que al final de la nostra vida puguem dir com Pau: *Acabada la cursa em mantinc fidel*.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 12,1-11)

En aquells dies, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal. Feu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan, i quan s'adonà que això era ben vist dels jueus, feu agafar també Pere. Eren els dies dels Àzims. El feu tancar a la presó i confià la seva guarda a quatre esquadres de soldats, amb el propòsit de fer-lo comparèixer davant el poble després de Pasqua. Mentre Pere era a la presó ben vigilat, la comunitat pregava Déu per ell sense parar.

Herodes ja anava a fer-lo comparèixer, però la nit abans, mentre Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes, i els sentinelles feien guàrdia davant la porta de la presó, tot d'una l'àngel del Senyor es presentà, i la cambra s'omplí de claror. L'àngel tocà Pere, el desvetllà i li digué: «De pressa, aixeca't!» I les cadenes li caigueren de les mans. Li digué: «Cenyeix-te i posa't les sandàlies.» Pere ho va fer, i l'àngel va afegir: «Pren el mantell i segueix-me.»

Pere sortí a fora i el seguia, sense saber que això que l'àngel feia era de veritat; es pensava tenir una visió. Passaren la primera guàrdia, passaren la segona, i arribaren a la porta de ferro que dona a la ciutat. La porta s'obrí tota sola, i ells sortiren, anaren fins a la primera cantonada, i l'àngel el deixà.

Llavors Pere, tornant en si, digué: «Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes i de tot el que el poble dels jueus esperava contra mi.»

► Salm responsorial (33)

R. *El Senyor m'ha escoltat, res no m'espanta.*

► Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.17-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació.

El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-19)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.» Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que soc?» Simó Pere li contestà: «Vós sou el Messies, el Fill de Déu viu.» Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 12,1-11)

En aquellos días, el rey Herodes decidió arrestar a algunos miembros de la Iglesia para maltratarlos. Hizo pasar a cuchillo a Santiago, hermano de Juan. Al ver que esto agradaba a los judíos, decidió detener también a Pedro. Eran los días de los Ázimos. Después de prenderlo, lo metió en la cárcel, entregándolo a la custodia de cuatro piquetes de cuatro soldados cada uno; tenía intención de presentarlo al pueblo pasadas las fiestas de Pascua. Mientras Pedro estaba en la cárcel bien custodiado, la Iglesia oraba insistentemente a Dios por él. Cuando Herodes iba a conducirlo al tribunal, aquella misma noche, estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, atado con cadenas. Los centinelas hacían guardia a la puerta de la cárcel. De repente; se presentó el ángel del Señor, y se iluminó la celda. Tocando a Pedro en el costado, lo despertó y le dijo: «Date prisa, levántate». Las cadenas se le cayeron de las manos, y el ángel añadió: «Ponte el cinturón y las sandalias». Así lo hizo, y el ángel le dijo: «Envuélvete en el manto y sígueme». Salió y lo seguía, sin acabar de creerse que era realidad lo que hacía el ángel, pues se figuraba que estaba viendo una visión. Después de atravesar la primera y la segunda guardia, llegaron al portón de hierro que daba a la ciudad, que se abrió solo ante ellos. Salieron y anduvieron una calle y de pronto se marchó el ángel. Pedro volvió en sí y dijo: «Ahora sé realmente que el Señor ha enviado a su ángel para librarme de las manos de Herodes y de toda la expectación del pueblo de los judíos».

► Salmo responsorial (33)

R. *El Señor me libró de todas mis ansias.*

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.17-18)

Querido hermano: Yo estoy a punto de ser derramado en libación y el momento de mi partida es inminente. He combatido el noble combate, he acabado la carrera, he conservado la fe. Por lo demás, me está reservada la corona de la justicia, que el Señor, juez justo, me dará en aquel día; y no solo a mí, sino también a todos los que hayan aguardado con amor su manifestación.

Mas el Señor estuvo a mi lado y me dio fuerzas para que, a través de mí, se proclamara plenamente el mensaje y lo oyeran todas las naciones. Y fui librado de la boca del león. El Señor me librará de toda obra mala y me salvará llevándome a su reino celestial. A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

► Lectura del Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-19)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.» Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: Tú eres el Mesías, el Hijo del Dios vivo». Jesús le respondió: «¡Bienaventurado tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado ni la carne ni la sangre, sino mi Padre que está en los cielos. Ahora yo te digo: tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra quedará atado en los cielos, y lo que desates en la tierra quedará desatado en los cielos.»